У кошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. No. 110. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 12-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1971 Ч. 110. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 11 червня 1971

В АМЕРИЦІ

МІСЬКА УПРАВА В НЮ ЙОРКУ вирішила, що 21,000 міських поліцистів провинилися проти закону Тейлора, який забороняє страйкувати міським працівникам, і вирішила покарати їх згідно з законом, це значить, що за кожний день страйку їм треба б відтягнути дводенну платню. Голова Товариства Поліцистів, яке нараховує 28,000 членів, Едвард Дж. Кернен, заявив, що поліцисти не порушили закону, і що вони всіми засобами будуть боротися проти рішення Міської Ради.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР ДЖАН Н. МІТЧЕЛЛ заявив, що Уряд старається про те, щоб в американських судах знову запанувала справедливість, бо тепер там дбають про ввічливу поведінку з підсудними. В судах треба пізнавати факти та визначати кару або звільнювати від неї підсудних, а не затемнювати справедливість за допомогою різних штучок. В цій справі Уряд внесе окремий законопроєкт, про який Мітчелл не подав докладніших відомостей.

СКЛАДЕНІ ОЩАДНОСТІ В БАНКАХ та ощадностевих інституціях в травні ц. р. рекордово збільшилися на 2.7 більйона долярів. Минулого року в тому самому місяці збільшилися ощадності тільки на 753 мільйони. Та хоч стільки було ощадностей в травні ц. р., то відсотки від морґеджів не виявляють знижкової тенденції, що свідчить, що економіка не має прямого напрямку до збільшення.

ДО ВИБОРІВ ЩЕ БІЛЬШЕ ЯК 16 МІСЯЦІВ, а вже кандидатів на президента стільки, що важко між ними вибирати. Найновіший між ними сенатор демократ з Айови Гаролд-Е. Гюз. Має охоту пробувати щастя у правиборах в Ню Гемшир конгресмен демократ із Теннессі Вілям Андерсон, який недавно гостро критикував директора ФБІ Едгара Гувера. Зголосив вже свою кандидатуру сенатор демократ МекҐоверн з Південної Дакоти. Має охоту спробувати ще раз свого щастя сенатор демократ Гюберт Г. Гомфрі. Виступає як кандидат на президента сенатор демократ Едмунд Москі зі стейту Мейн. Республіканці, покищо не пхаються так до кандидатури, бо найповажнішим їхнім кандидатом є президент Ніксон.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ БУДЕ ЦЕНТРАЛЬНИМ МІСТОМ в 1976 році, коли ця країна буде відзначувати 200-ліття свого самостійного існування. Ще не знати, чи Філядельфія матиме настільки фондів, щоб могти влаштувати світову виставку, але вже тепер приготовляється ціла низка імпрез, які притягнуть до цього міста мільйони людей.

У СВІТІ

В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ Є ТЕПЕР 250 900 американських вояків — найменша кількість від 1966 року. 4 800 американських вояків виїхали минулого тижня з Південного В'єтнаму, а 1 240 морських піхотинців вже готові покинути Південний В'єтнам. Зменшення кількости американських військ у Південному В'єтнамі продовжується згідно з пляном.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА ВВАЖАЄ, що Ізраїль порушує Женевський Договір, будуючи на займаній арабській території великі апартаментові доми. За Женевським Договором з 1949 року, що його підписав також Ізраїль, заборонено переселювати місцеве населення на окуповану територію іншої країни. Не зважаючи на опозицію ЗСА, ізраїльські власті офіційно приєднали до Ізраїлю частину Єрусалиму, що належала раніше до Йорданії.

ПОНАД ТРИ МІЛЬЙОНИ УЧНІВ І СТУДЕНТІВ на Цейльоні повернулися знову до своїх шкіл, вперше після того, як у квітні уряд закрив усі школи через заворушення та дії повстанців. Тому, що було прогаяно багато часу, шкільний тиждень на Цейльоні тимчасово буде тривати не 5 днів, а 6 днів. Університети розпочнуть свою працю наступного місяця.

ІЗРАЇЛЬ ЗВЕРНУВСЯ З ПРОХАННЯМ ДО ЗСА постачити йому для оборонних потреб більше нових літаків та іншої зброї, щоб так збалянсувати військові сили арабського світу з ізраїльською армією. Прохання висловила прем'єр Ізраїлю Голда Меїр, виступаючи в Кнессеті-парляменті. СССР обов'язався й постачає для Єгипту модерну зброю. Ізраїль не виступає проти відкриття навігації в Суезькому каналі, але ставить для цього свої передумови.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АНГЛІЇ Алек Дуглас - Гюм заявив, що лише політична розв'язка у Східньому Пакистані може стати справжньою розв'язкою великої проблеми втікачів, яких в Індії є вже майже 5 мільйонів осіб. Він сказав, що справжньою трагедією є те, що епідемія холери, нужда й біда у Східньому Пакистані і в таборах втікачів у Індії не виникли з причин природних нещасть, землетрусів, посух чи подібного, а були викликані самими людьми.

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСІЙ КОСИҐІН, промовляючи в Большом Театрі у Москві, попередив робітників і службовців міста Москви, що за офіційним пляном майже півтора мільйони москвичів будуть змушені змінити свої місця праці. Москва нараховує тепер сім мільйонів жителів, і в наступних роках не передбачено ніякого збільшення кількости населення.

Віце-президент Еґню закликає кадетів залишатися в збройних силах ЗСА

Колорадо Спрінґс. — 9-го червня віце-президент Спіро Еґню промовляв на закінчення шкільного року до кадетів Летунської Академії, і закликав їх залишатися в збройних силах ЗСА, бо, як нам показує історія, „агресію можна було припинити тільки мечем або переконливою волею ужити меча". Віце-президент сказав кадетам і 12,000 присутнім, що тепер „не буде часу на пільне зброєння, і що наслідком атомової війни може бути смерть". Еґню передав диплом 47-ом визначним випускникам Академії після 25-хвилинної промови, і дістав на пам'ятку від цієї високої школи шаблю. Віце-президент сказав, що може дехто з випускників схоче „відкласти на бік синій однострій", то все ж таки більшість піде за голосом патріотизму і служитиме в збройних силах цієї країни, хоч є такі, які висміюють американські демократичні інституції. У В'єтнамі, казав Еґню, ми протставилися ворогові з відвагою в тім намірі, щоб обмежити цей конфлікт, а не поширити його на цілий світ.

УРЯД ПРЕЗ. НІКСОНА СКАСУВАВ ЕМБАРҐО НА ТОРГІВЛЮ З КОМУНІСТИЧНИМ КИТАЄМ

Вашингтон. — През. Ніксон проголосив у четвер 10 червня ц. р. скасування ембарґо — заборон й обмежень торгівлі із Комуністичним Китаєм, що були встановлені двадцять й один рік тому, в 1951 році у зв'язку із участю комуно-китайських збройних сил у корейській війні. Згідно з цим рішенням до Комуністичного Китаю можна буде імпортувати цілу низку не стратегічних продуктів і товарів і водночас із цим будуть скасовані всі обмеження імпорту з Комуністичного Китаю. Крім того, уряд през. Ніксона здійснив обов'язуючі досі заборони експортувати із ЗСА пшеницю й інше зерно до Совєтського Союзу й інших комуністичних країн, в тому числі також Комуністичного Китаю. Проголошена Білим Домом листа дозволених для експорту в Китай товарів включає сорок і сім різних категорій, починаючи від сільськогосподарських продуктів, домашнього устаткування і знарядь аж до автомобілів і металів таких, як сталь. Виключені покищо від експорту льокомотиви, вантажні авта, комп'ютери, спеціяльний телевізійний виряд, нафтові продукти і комерційні літаки. Все ж таки і ці речі в окремих випадках можна буде експортувати після одержання згоди від департаменту торгівлі чи інших урядових агенцій. Американську торгівлю з Комуністичним Китаєм оцінювали на 200 мільйонів долярів у 19-50 році. Тепер очікують видатного збільшення торгівлі між обома країнами. Повідомляючи про рішення президента Ніксона скасувати ембарґо на торгівлю з Комуністичним Китаєм, пресовий секретар Білого Дому Зіґлер заявив, що це є перший конкретніший крок в установлюванні взаємин з Комуністичним Китаєм, із яким ці взаємини були заморожені протягом понад двадцяти років. За цим кроком будуть слідувати й інші заходи для покращання взаємин з „країною, яка відіграє видатну ролю для встановлення майбутнього миру в Азії".

Уряд і Конґрес плянують зорганізувати агенцію для боротьби з пістряком

Вашингтон. — В Сенатській Підкомісії в справах здоров'я обговорювали справу організації окремої агенції, яка займалася б справою поборювання жахливої недуги пістряка. Давніше Уряд був проти окремої агенції з окремим бюджетом, але тепер представник Уряду президента Ніксона змінив свою думку в цій справі, бо дав себе переконати науковцям, що тільки окрема протипістрякова агенція, а діятиме при Крайовім Інституті Здоров'я, зможе повести успішну кампанію проти пістряка. Науковці твердять, що дотеперішні досліди дають надію, на те, що в найближчому часі вдасться перемогти недугу пістряка, коли цією справою займеться окремо самостійна агенція. На Сенатській Підкомісії сенатор республіканець Джекоб К. Джевітс із Ню Йорку ґратулював за ясну й рішучу думку в цій справі представників Уряду і сенатора демократа з Массачусетс Едварда Кеннеді, який на початку цього року вніс був законопроєкт в цій справі. Сенатор Джевітс з тим республіканцем, що підтримує проєкт сенатора Кеннеді. Директор нової агенції мав-би, згідно з проєктом, здавати звіт безпосередньо Президентові.

67 студенток з успіхом закінчили Менор Джуніор Коледж

Філядельфія. — 67 щасливих студенток, між ними декілька українок, а також дві студентки з Венесуелі та одна з Сальвадору в Південній Америці, успішно здали екзамени після дворічних студій у цій високій українській школі в Дженкінтавні, Па. Урочистий випускний вечір відбувся в присутності єпископа-помічника Івана Стаха з Філядельфійської української католицької єпархії, який виголосив промову, а випускниць презентувала 27 травня президент Менор Джуніор Коледжу Мати Ольга, ЧСВВ.

Після пополудневої молитви-подяки, яку провів о. Давид Клуні, увечері випускниці в студентських убраннях ввійшли процесійним ходом до великої Василіянської залі. До них з привітом звернулися по-англійськи о. Д. Клуні, а по-українськи о. монс. д-р Степан Тиханський. Після презентації випускниць, які від хвилювання і радости, „мов мак червоніли", до них і великої кількости гостей промовляв в списком Іван Стах, потім сестра Емілія, ЧСВВ, академічний декан Коледжу, вручила з Матір'ю Ольгою нагороди й відзначення 12 студенткам, в тому з українськими прізвищами: Марії Ганні Медусі, Тетяні Бабин і Андреї Хромчак. Дві перші дістали відзначення Крайового Почесного Товариства Чужих Мов, а третя — Крайового Почесного Товариства Джуніор Коледжу. Від Студентської Ради промовляла Діянна Бредлі, українською мовою промову виголосила активна студентка з Українського Клюбу Менор Джуніор Коледжу, нагороджена випускниця Марія Ганна Медуха. У своїй промові президент Індустріяльного Банку Веллей, дир. Річард Гевенс, сказав, що в наш час молода жінка - професіоналістка здобуває дедалі більше можливостей для праці, і не лише на підрядних посадах, а й на найвищих, як це вже має місце в керованому ним банку та в багатьох інших ділянках американської індустрії, торгівлі, культури, освіти. Студентський хор під диригуванням проф. Михайла Длябоги виконав „Алилуя" Ґенделя, потім зазвучали урочисті слова студентської вдячности Коледжеві, Професурі, Сестрам Василіянкам — „Альма Матер".

Частина випускниць буде продовжувати далі студії на вищих відділах університетів, більшість підуть на працю як висококваліфіковані секретарок, в тому при Уряді у Вашингтоні, перекладачок до бюр великих торговельних фірм, юридичних бюр, лікарень та ін.

ПОВІДОМЛЕННЯ МИТРОПОЛИТА УАПЦЕРКВИ

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА подає до загального відома таке освідчення Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Архиєпископа Мстислава:

Совєтська пресова агенція ТАСС подала 3-го червня ц.р. до відома постанови Собору Російської Православної Церкви, що відбувся при кінці травня і на початку червня ц.р. в Загорському коло Москви. Серед них особливу увагу звертають на себе такі постанови:

а) затвердження надання Московською патріярхією автокефалії Православним Церквам у Польщі (1946), Чехо-Словаччині (1951), в Америці (1970) та автономії Православній Церкві в Японії;

б) визнання уневажнень унійних актів, довершених з Римо-Католицькою Церквою у Берестї (XVI ст.) та в Ужгороді (XVII ст.) за події „історичного значення";

в) доручення проводові Російської Православної Церкви змінити заходи спрямовані на підпорядкування під організаційну зверхність Московської Патріярхії „відламу з Карловець" (Російська Зарубежна Православна Церква) та Української Автокефальної Православної Церкви, що існує у вільному світі, як жива і діюча частина знищеної в 1930-их роках совєтським режимом Української Автокефальної Православної Церкви в Україні.

У зв'язку з цим вважаю за свій обов'язок Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви висловити гострий протест проти втручання Російської Православної Церкви у внутрішні справи інших Православних Церков, включно з Вселенською Православною Патріярхією в Царгороді, а в життя Української Автокефальної Православної Церкви, зокрема.

Вважаю, що постанова Московського Собору про замір підпорядкувати Українську Автокефальну Православну Церкву під зверхність Московської Патріярхії являється:

1) частиною російських імперіялістичних плянів, спрямованих на підпорядкування Москві національних Православних Церков неросійських народів, і

2) наругою над мільйонами вірних Української Автокефальної Православної Церкви, які стали в обороні прав Української Церкви на незалежне життя і повну внутрішню самоуправу, а яких у жахливий спосіб знищив уряд СССР, при явній моральній допомозі Московської Патріярхії. Серед тих жертв знайшовся увесь Духовний Провід Української Автокефальної Православної Церкви на чолі з Митрополитом всієї України бл. п. Василем Липківським.

Відкидаючи якнайбільш рішуче нехристиянські задуми Московської Патріярхії, що перебуває в орбіті впливів і під повною контролею безбожницького комуністичного режиму, вважаю за свій обов'язок звернути на ці задуми увагу всього вільного світу, як на плян, що має на меті порушити основне право людини і кожної нації на вільну і незалежну та тільки їй притаманну організацію свого релігійного життя.

Водночас, звертаюся з палким закликом до всіх українців і, зокрема, до вірних Святої Української Автокефальної Православної Церкви стояти і далі непохитно на сторожі Богом дарованого українській нації права мати свою власну і ні від кого чужого незалежну Церкву.

З любов'ю в Христі

† *МСТИСЛАВ, Архиєпископ, Митрополит УАПЦеркви.*

Червень 10, 1971 р.
С. Бавнд Брук, Н.Дж., ЗСА.

СССР намагається підвищити з допомогою імпорту життьовий стандарт населення

Москва. — Напередодні виборів у совєтських складових частинах — республіках, в „Економической Газєтє" були опубліковані статистичні матеріяли про торгівлю СССР з іншими країнами світу. Із співставлення звітів помітно, що СССР дедалі збільшив імпорт товарів, головно широкого вжитку, щоб таким шляхом підвищити життьовий рівень громадян. Звіти виявляють, що СССР почав трохи менше вивозити власних товарів широкого вжитку за кордон, що також спричає краще забезпечення такими товарами свого власного населення. Плян наступної п'ятирічки, на роки 1971-1975, затверджений на 24-му З'їзді КПСС, розпрацьований так, щоб дати населенню Совєтського Союзу трохи більше необхідних товарів, але одночасно не занедбувати й важкої ідустрії та інших потреб, у тому й армії. Московська „Экономическая Газета", поміщуючи статистичні матеріяли про закордонну торгівлю СССР, зазначила, що вони „виявляють характеристичні тенденції з минулого року", себто намагання совєтського керівництва через побільшення імпорту і зменшення в деяких ділянках свого експорту забезпечити своїх громадян трохи краще товарами, ніж це було дотепер.

РУМУНІЯ ЗАКЛИКАЄ ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ЗАТІСНЮВАТИ ЗВ'ЯЗКИ ІЗ ЗАХОДОМ

Гонг Конг. — Впродовж 8-ми днів у червоному Китаї перебував президент Румунії Ніколає Чаушеску і його супровід. У кінці візити румунська і китайська сторони опублікували спільне комунікe. Збоку Румунії в тому комунікe закликається комуністичний Китай, аби він налагоджував тісніші зв'язки з країнами західнього світу „в інтересах світового миру". Президент Румунії Чаушеску і його супровід від'їхали вже з Пейпінґу до Північного В'єтнаму, а звідти відлетять до Монголії.

Українці взяли участь у З'їзді Мікробіологів Америки

Міннеаполіс. — У цьогорічному З'їзді Мікробіологів Америки, який відбувся у Міннеаполіс, Міннесота, і тривав від 2-го до 7-го травня ц.р. взяло участь понад п'ять тисяч науковців, між ними багато українців. Із українців з доповідями виступали д-р Рома Гавірко з Манітобського Універ., про серологію спорогенних і ареогенних мутантів бацилів ботулізму, д-р Іван Кохан, із Маямського університету, про механізм транспорту заліза бацилями у туберкульозній сироватці, д-р Євген Рослицький, із Державного Дослідного Інституту при Університеті Західного Онтаріо у Лондоні, про фізіологічні зміни у мікробах, спричинені певними гербіцидами, та інші. Наступний з'їзд Мікробіологів Америки відбудеться у Філядельфії в днях 23-го - 28-го квітня 1972 р.

Голова УНРади Я. Маковецький з'ясовує причини своєї резиґнації

Париж. — Тижневик „Українське слово" у числі з 30 травня 1971 р. надрукував заяву про резиґнацію Якова Маковецького із становища Голови УНРади з дня 22-го травня 1971 р., такого змісту:

„З уваги на те, що схвалена більшістю членів Президії УНРади дня 22. 5. 1971 постанова про завішення Фракції ОУНз в Українській Національній Раді й органах ДЦ УНР іде всупереч Тимчасовому Законові про реорганізацію ДЦ УНР, і з уваги на те, що схвалена постанова відходить від принципів Української Національної Ради, яка об'єднує усі українські політичні партії та організації, що стоять на плятформі відновлення Української Народньої Республіки, як і з уваги на те, що даний мені Шостою Сесією мандат зобов'язує мене, як Голову Української Національної Ради, працювати для збереження її цілости і сприяти поширенню засягу й авторитету Державного Центру УНР, я приходжу до висновку, що при витворених названою постановою умовинах я не могтиму в майбутньому виконувати обов'язки Голови УНРади так, як мені наказує моє сумління, що керується єдино добром Державного Центру УНР.

Тому я у вислід повищого зголошую свою димісію з посту Голови Української Національної Ради.

Всім Членам Президії УНРади, як рівнож усім особам, які були допомічними у виконанні моїх обов'язків в Українській Національній Раді, складаю щиру подяку. Мюнхен, 22 травня 1971 р.

Яків Маковецький"

У цьому ж числі в повідомленні п. н. „Вимушена димісія Голови УНРади", редакція „Українського Слова" подала свою інформацію про перебіг засідання Президії УНРади, що про нього інформувало мюнхенське Українське Інформаційне Бюро у своєму повідомленні, надрукованому у „Свободі", з 3 червня ц.р., такого звучання:

„22. травня ц. р., відбулося давно сподіване засідання Президії Української Національної ради, на якому інж. Лучишин, іменем Фракції Української Соціялістичної Партії, поставив проєкт ухвали про завішення Фракції ОУНз „в членстві й правах УНРади і всіх органах Дер-

(Закінчення на стор. 3-ій)

У Швайцарії відзначено 100-річчя народження Лесі Українки

Берно, Швайцарія (І.Л.) — Дня 30-го травня 1971 р. відбулося тут свято Лесі Українки. Перед полуднем отець шамбелян д-р Мирослав Марусин відправив Службу Божу, а потім молебень за померлих членів української колонії у Швайцарії. Після Богослужби відбувся спільний обід, а зараз потім — святкування сторіччя народження Лесі Українки. Привітальне слово виголосив голова Управи Об'єднання Українців у Швайцарії — інж. І. Лучишина. Доповідь про Лесю Українку та її творчість, прочитала пані Тамара Кощук. Опісля пані Аня Гергель продеклямувала поезію Лесі Українки „Контра спем сперо". З великим захопленням вислухали присутні гості спів тріо-пань, а саме Наталії Руглі, Ані Гергель і Аліси Михайлишин — 3 народних пісень: „Місяць на небі", „Марічка" і „Гетьте, думи" — слова Лесі Українки, музика У. Білогруда. Д-р М. Качалуба продеклямував твір Лесі Українки: „Слово, чому ти не твердая криця", і власну поезію до твору Лесі Українки: „І ти колись боролася мов Ізраель..." Після того знову проспівала пані Наталія Руглі своїм милозвучним сопраном три пісні: „Не співайте мені сеї пісні" — слова Лесі Українки, музика Д. Січинського, „Веснівка" — слова М. Шашкевича, музика Віктора Матюка, і „Стояла я і слухала весну" — слова Лесі Українки, музика Жуковського.

Акомпаніювали д-р Омелян Нижанківський і Олександер Сірий.

На закінчення програми почесний член Об'єднання Українців у Швайцарії — інж. Михайло Єремієв поділився з присутніми своїми особистими спогадами про родину Лесі Українки.

Відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна" і „Не пора" закінчено це свято Лесі Українки у Швайцарії, взяла участь майже вся колонія українців, що живе розсіяно по різних місцевостях цієї країни.

Посвячення пам'ятника-хреста борцям за волю України в неділю 13 червня

Південний Бавнд Брук. — Посвячення пам'ятника-хреста борцям за волю і державність України відбудеться заходами Консисторії Української Православної Церкви в Бавнд Бруку, Н. Дж., у неділю 13 червня на Православному Цвинтарі. О 10-ій годині відбудеться Архиєрейська Богослужба, від 11:45 — похід від церкви-пам'ятника до нового пам'ятника Хреста та відкриття його генералом П. Шандруком. О 12-ій 30 хвилин по полудні — панахида за душі поляглих за Україну і посвячення пам'ятника Хреста Архиєпископом Мстиславом. Від 1-ої години дня розпочнеться дефіляда, а потім промови представників різних військових українських формацій з різних часів та промови представників молодечих організацій.

Чілійські комуністи й соціялісти обвинувачують американську розвідку

Сантіяґо. — Дві головні керівні партії в Чіле, комуністична і соціялістична, виступили з обвинуваченням американської Центральної Розвідчої Агенції, СіАйЕй, нібито вона замінила у смерті провідника опозиційної Християнсько - Демократичної партії Едуарда Переза Жуковіка. Таке обвинувачення висунув спільний комітет з представників тих двох урядових партій, і його широко підхопила проурядова преса, радіо й телевізія, вихвалюючи при тому уряд президента-марксиста д-ра Алленде. Американська амбасада в Чіле уважно вивчає ту комуністично-соціялістичну заяву. Президент Чіле раніше заявляв, що він бажає „якнайкращих і можливих" відносин між ЗСА і Чіле, але така несподівана заява керівних партій виявляє, можливо, зміну в наставленні уряду марксиста до ЗСА. Чілійська поліція далі розшукує запідозреного у вбивстві Жуковіка молодого марксиста Кальдерона. Поліція обстріляла одно авто, яке виявилось обкладене панцерем, але троє його пасажирів утекли, а між ними, як припускають, і розшукуваний вбивця Кальдерон.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Під жезлом Московського патріярха

Проведена з великим розголосом і пишністю інтронізація нового Московського Патріярха Пімена, голови „Русскої Православної Церкви" й інших підлеглих йому церков у світі, мала на меті доказати світовій опінії, що в Совєтському Союзі православна церква й релігія користуються не тільки повною свободою діяння, але й усіма привілеями, належними церковній установі, яка підтримує морально існуючий комуністичний режим.

Як виглядає ставлення совєтського режиму до Церкви й релігії в дійсності, про це можуть свідчити інформації подані захалявним „Українським Вістником" в попередньому числі нашого щоденника. Низова совєтська адміністрація, совєтська міліція і представники партійних органів переслідують не тільки священиків підпільної Греко-Католицької Церкви, яка, згідно з усіми даними, продовжує діяти й голосити слово Боже серед населення Совєтського Союзу, але й навіть священиків Православної Церкви тих, що з волі режиму обслуговують колишні греко-католицькі церкви в західніх областях України. Совєтські режимні газети вимагають репресувати не тільки православних священиків, що були колись греко - католицькими душпастирями, але й навіть карати їхніх синів, за те тільки, що вони народилися у священичій сім'ї.

Здійснюючи гоніння Церкви й релігії, совєтський режим з особливою ненавистю ставиться до будь-яких проявів вшановування пам'яті померлих, особливо тих, що загинули за волю України. Не зважуючись розганяти прилюдно українців, які приходять в день Зелених Свят чи на 1 листопада споминати пам'ять своїх рідних, агенти режимного КҐБ пробують репресувати людей, які брали участь в цих поминках, позбавляючи їх праці, чи й погрожуючи їм іншими „адміністративними заходами".

А вже найбільшою перфідією є прославлюване широко комуністичною пропагандою „піклування" совєтського режиму українським мистецтвом і його пам'ятками. Влаштована у Львові виставка українських ікон була по двох днях заборонена, щоб не затьмарювати стосовного мистецтва росіян і щоб не викликувати будь-яких думок про сучасне політичне становище України. Позвожувані до Львова з українських церков і монастирів скарби українського мистецтва лежать поскидувані в підвали Вірменського собору, в цілком невідповідних умовах, без нагляду й належної охорони. Що більше: вже були спроби їх знищити з допомогою підпалу, як це було, наприклад в Києві.

В таких умовах перебуває українська Церква, її священики і її мистецтво в країні „найбільшого розвитку і розцвіту людської думки", в Совєтському Союзі під жезлом Московського патріярха.

Підготова до таборів

В обставинах життя в діяспорі кожної етнічної спільноти особливої ролі набирають два літні місяці — липень і серпень. Громади, які турбуються продовженням свого життя, а отже й життя їхніх рідних мов, культур і Церков серед морів і островів інших спільнот, споряджають своїх дітей і доріст у велику мандрівку, до таборів. Звичайно, найперше цим займаються керівники молодечих організацій, як Пласт, СУМ, ОДУМ, які мають власні табори. Однак, справжня підготова повинна розпочинатися не лише в керівних центрах організацій молоді, а вдома.

Більшість дітей і молоді, особливо з великих міст, самі рвуться поза місто, на природу, до таборового життя. Однак, не всі. До того ж, українське літнє таборування поєднує в собі не лише здоровий відпочинок серед природи, а й певний вишкіл, елементи навчання, зокрема з українознавства. Тому частина дітей і молоді не надто охоча їхати десь у шатра, часом намокнути під дощем, та ще й... учитись! Таким дітям батьки мають пояснити, що таборова оселя це не школа. На таборі кожної молодечої організації все заплянoване так, щоб дитина і відпочила, загартувалась, і навчилась трохи краще володіти українською мовою—шляхом бесід, спільних читань і обговорень, панелів, розваг, вивчання українських пісень тощо. Підготова до тілнього таборування дітей і молоді спадає на батьків ще у тому відношенні, що вони повинні подбати про забезпечення дітей усім потрібним для таборування, а при тому не забути й про книжку.

Яке важливе само українське літнє таборування — така ж важлива й підготова до нього. Вже середина червня, отже час наглить.

Ярослав Курдидик

ВИСНАЖЛИВА ВІЙНА БЛИЗЬКОГО СХОДУ

Близький Схід змінив чітко своє політичне обличчя від т. зв. „Шестиденної війни", річницю якої приймають обидві в той час воюючі сторони по різному: Ізраїль, який у цій найкоротшій модерній війні поширив свою територію на майже потрійну і якого армії стоять зараз над Суезьким каналом, рікою Йордан і якого навіть об'єднані арабські армії не в силі відсунути із забраних територій, — переживає 4-ту річницю тріюмфу. А Єгипет, що йому СССР почав після цієї війни постачати ще більше модерної зброї, як це було до часу вибуху згаданої війни, — переносить цю річницю із почуттям жалю, обурення і своєрідного пониження цілого арабського світу, бож він був тоді його провідником. Добре поінформовані европейські пресові коментатори завважують, що причиною останньої чистки, яку провів президент Єгипту із просовєтських мілітарних та політичних елементів, були якраз нестерпність і почуття національної образи, головним чином між молодшим старшинським складом, що їх дуже зручно почала була використовувати б о л ьшевицька пропаганда на місцях.

Треба думати, що большевицькі впливи не припиняться і надалі, не зважаючи на цю чистку, як теж і на спільну заяву, що появилася після відвідин „титулярного президента" Підгорного, про сто тому, що тут ідеться СССР не так про те, чи відкриється Суезький канал, як, передусім, про збереження престижу і рятування обличчя перед арабським світом. Останні повідомлення ізраїльської розвідки вказують на те, що Москва доставила в останньому часі знову 24 МИГ-и-23, як теж декілька батерій далекосяжних зеніток з найновішим радарним устаткуванням, а кореспондент К. Е. Бравн із Ассошіейтед Прес писав недавно, що в Єгипті все більше чути російську мову. Крім т. зв. „інструкторів", що вишколюють єгипетських старшин і підстаршин у всіх родах модерної зброї, у головному штабі є теж все більше совєтських старшин - дорадників, мета яких підготовити Єгипет не тільки до евентуальної наступальної війни, але теж і до його оборони.

Совєти намагаються розбудувати теж відповідно єгипетську фльоту, виіновуючи її головним чином легкими, але і дуже швидкохідними бойовими катерами, озброєними у найновіші електронічні торпеди. Крім того доставлено було Єгиптові три підводні човни, невеликі судноналивні кораблі і два міноловні човни.

Але головна мета зараз, як пишуть експерти, це послаблювати Ізраїль економічно, методою, яка вже віддавна практикується у світі, тобто, тримати свого ворога у такому стані — „ні війни, ані миру", виснажуючи постійно його економію понадмірними видатками на втримування такої армії, яка в кожній хвилині могла б протиставитися загрозі ворога. Не можна сказати, що і Єгипет не переживає теж по своєму такого своєрідного виснаження, вдержуючи чисельність армії понад потрібну норму. Знавці єгипетської економіки, як Дж. Е. Леман, пишуть, що Єгиптові у значній мірі полегшало в його економіці від часу, коли в околиці відомого із часів останньої світової війни — Ель Алямань, відкрито дуже значні нафтові родовища. Сьогодні видобувають на теренах того колишнього воєнного побоєвища — 6-7000 тонн ропи денно. Видобуванням займаються єгипетська „Західньо - Пустинна Нафтова Ко." і дві американські нафтові компанії — „Філліпс Ойл Ко." та „АМОКО". Недалеко Ель Алямань побудовано для експорту нафти окремий порт „Ель Гамра". Звідтіля п е р епомповують ропу до судноналивних кораблів і відправляють її або посередньо до рафінерій в Александрії, або безпосередньо до рафінерій в Европі, точніше Англії і Німеччини.

Д-р Амін, директор єгипетського нафтовидобування, пише, що у порівнянні до продукції, яку мають Кувайт, чи Лібія, Єгипет слід уважати за їхнього „наймеишого брата", який завдяки американським та англійським інвестиціям, досить гарно росте, а незабаром почне навіть відтяжувати їх у цій постійній допомозі, яку давали Єгиптові, після закриття Суезького каналу, його три арабські „піклувальники" — Лібія, Кувайт та Ірак.

Але найважливішим постачанням зброї, в однаковій мірі наступальної та оборонної, для Єгипту являється СССР, а щойно після нього на дальший плян сходять деякі його сателіти. За повідомленням Ч. Е. Герцога, кол. шефа ізраїльської розвідки, Єгиптові було доставлено до вибуху „шестиденної війни" різних боєприпасів та зброї на майже два мільярди долярів. У вище згаданій війні єгипетські війська втратили 75-85% із того постачання. Від часу цієї програної війни, точніше за чотири останні роки, доставив СССР Єгиптові зброї на суму теж двох мільярдів, не враховуючи совєтських „дорадників", яких буцімто оплачує сам Єгипет. Є поголоски, що сила Єгипту за ці чотири роки зросла до такої міри, що коли б йому вдалося „договоритися до загально - арабської згоди", його не слід порівнювати із тим Єгиптом, якого армія „блискуче відступала", а „летунство майже не літало".

Але й Ізраїль зріс за той час теж до такої сили, до якої треба ставитися, як до однієї із передових у світі. Для підтвердження цього варто навести деякі цікаві цифри Д. Дж. Нісса, який був шарж д'афер в Каїро і найкраще визнається в тому, коли і скільки та чого було доставлено Ізраїлеві.

Починаючи від заснування самостійного Ізраїлю аж до 1969 року, цій країні передано із ЗСА самої тільки економічної допомоги на суму 1-го мільярда і 300 мільйонів, а з приватних джерел переслано було два і пів мільярда дол. Коли врахувати, що населення Ізраїлю має 2.5 мільйона мешканців, то тоді на голову випало 1500 дол. У 1970 році переслано допомоги на 800 млн., а на 1971 рік вона має перейти суму 1.5 мільярда. Декілька місяців тому окреме схвалення обох Палат дало Президентові вільну руку у постачанні зброї до Ізраїлю, без огляду на її кошти.

Не менше цікаво представляється справа із т. зв. підписанням пакту про обмеження у продукції атомової зброї. І так, під час коли ЗСА натискали всіми можливими засобами на майже 80 країн, намагаючись дістати їхні підписи, на Ізраїль не роблено ніякого натиску, і в міжчасі, за д о с товірними джерелами, Ізраїль виготовив свою власну „змініятюризовану зброю" у формі ракет, яку можуть легко перевозити літаки типу Фантом.

Та чи не найважливіше і майже унікальне у цілому світі, що коло 25 тисяч ізраїльців мають подвійне громадянство — ізраїльсько-американське, і на випадок війни їм прислуговує право повної оборони збоку ЗСА. Колись, ніби жартуючи, один із високих достойників ЗСА заявив: „Третю світову війну слід розцінювати так, що до її вибуху треба було б враховувати туди місяці, тижні або тільки дні. У відношенні до Ізраїлю можете враховувати на мінути..."

М. Данилишин

ПО ТОЙ БІК СВІТУ!

(2)

Українська спільнота в Місіонесі нараховує загально около 30 тисяч душ, які творять окремих 43 громади, і в яких є поселені більші чи менші скупчення, які починаються від 10 окремих родин, а в деяких містах, як Апостолєс чи Посадас та Обера, кількість українських родин доходить до 200 в кожній місцевості. В тих українських громадах є загально 30 українських Церков та каплиць, а в Посадас, Апостолєс та Обера є удержувані українцями школи, які мають великі і муровані власні доми, а в додатку користуються правом прилюдности як і державні народні школи. Там є також поважне число учительок та учителів українського походження, що володіють українською мовою, і в тих школах українська мова є як окремий предмет, а також релігія та катехизація для дітей українців ведуться українською мовою.

Місто Апостолєс, в якому є осідок головного монастиря Отців Василіян, є головний релігійно - культурний осередок, і місто має вулиці присвячені пам'яті українців. Вулиця, при якій знаходиться церква і школа Отців Василіян, має назву Тараса Шевченка, і там же перед церквою є велика площа, з якої один ріг присвячений пам'яті Шевченка, а другий пам'яті Маркіяна Шашкевича. Окремо є вулиця, присвячена пам'яті о. Івана Сенишина, який був „інтендантом" міста Апостолєс, а також є широкий „булевард", що має назву „Авеніда Україна", встановлену тоді, коли інтендентом міста був покійний вже п. Александер Варениця, який був також послом від провінції Місіонес до Федерального парляменту. Його брат В. Варениця є тепер президентом найвищого Суду провінції Місіонес з осідком в її столиці Посадас, а також військовим летуном був бл. п. О. Мантуляк, а п. Глинка є інспектором провінціяльної поліції в Обера. В кількох громадах є поважне число учителів українського походження, які в більшості володіють українською мовою, а в провінції Місіонес працює 10 українських священиків, поважне число Сестер Василіянок та Катихеток, які, як вже згадано попередньо, мають власні і муровані доми, що в них існують школи, де вчаться українські діти, і де українську мову трактують як окремий предмет. Таких українських шкіл є кілька, а Катехитки в місті Обера мають велику чотириповерхову школу, яка вивінована всім найновішим устаткуванням, включно з „омнібусом" для привожування дітей. В. Посадас Апостолєс та Обера є поважне число українських крамниць та підприємств, а в Обері є також відділ Кооперативи „Відродження". Українські поселенці Місіонеса, крім рільництва, мають також великі плянтації — „жерба-мате", чаю, тютюну, тунгу (рослина, з якої виробляють оливу для кораблів), а теж рижу та різних, переважно (цітріко) овочевих дерев. Рівнож є поважне число промислових підприємств і мелення „жерби", чаю, тютюну, рижу та інших промислових плянтацій, які постійно збільшуються та розбудовуються. Українські поселенці Місіонеса в більшості живуть „хуторами" чи, як це вони називають „чакрами" (фармами). Чакрою називається наділ землі не менше як 25 гектарів, посередині якого є лісок і в ньому хата та всі інші господарські забудування, і є поважне число господарств, що мають подвійний, а то й потрійний наділ землі та ліса, що в теперішніх відносинах представляє поважну, а то й мільйонову вартість такого „хутора", що має 50 гектарів землі з відповідними плянтаціями, господарськими забудуваннями і в додатку ще кілька десятків рогатої худоби та кілька пар коней. Є вже і такі, що мають свої трактори" для обробляння землі „камйони" (вантажні авта) та автомобілі для щоденної комунікації з торговельним пунктом та містом.

Будучи присутнім однієї неділі на Богослужбі в Церкві Отців Василіян в Апостолєс, я на власні очі бачив, що на площі перед церквою було більше як десять двокінних повозок, така сама кількість автомобілів, якими наші колоністи приїхали зі своїми родинами, щоб взяти участь у Богослуженнях. Між ними є великі „патріярхальні" родини, як, наприклад, згаданого вже Олекси Мартинюка, який особисто подав мені такі дати — він має тепер 83 роки, до Арґентини приїхав 1902-го року, уродженець села Задорів, повіт Бучач, поселився і постійно живе в Апостолєс. Його родина складається із двох дочок, вісьмох синів (з яких два священики) та 26-теро внуків і 16 правнуків. Таких численних р о д и н знайдеться більше, але дійсних перших поселенців я вже не знайшов; між ними були такі громадяни, як Ілля Дутко, Тома Мусій, Михайло Опиханий, Федір Письменний, Микола Влізлий та Тома Винник, які приїхали до Апостолєс у 1897-му році, і я почувався до обов'язку вшанувати їх світлу пам'ять!

Українські скупчення Місіонес користуються якнайкращою опінією, що підтверджує арґентинська письменниця Сельміра де ля Торре, яка заявила — „Нехай будуть благословенні ці громадяни, які приїжджають до нас із сильними мускулами та здоровими і чесними баженнями розбудовувати поступ та добробут наших просторих земель!" Знову газета „Ель Теріторіо", що виходить в Посадас від себе закінчує: „Повищі признання стверджують цей незаперечний факт, що українці є фізично і морально сильні, вони є чесні і релігійні, та з відданістю виконують свої обов'язки, як прикладні та працездатні громадяни, що успішно змагаються за розвій своїх громад і тим самим за розвій та розбудову нашої держави.

Водопад Іґвасу та місто і порт тієї ж назви

На пограниччі Арґентини з Бразилією, в провінції Місіонес находиться водопад Іґвасу, що має дуже імпозантний вигляд так, що п осмілююся підкреслити, що панорамою Іґвасу перевищує Ніяґару, бо Іґвасу своїми розгалуженими водоспадами, своїми великих розмірів парками, як зі сторони Арґентини, так і зі сторони Бразилії, із їх оригінальною рістнею, з їх лісовими „джунґлями" виглядає більш фантастично і його панорама є більш захоплююча та просто чаруюча. Віддалений від Буенос Айресу на 1.366 кілометрів, а від Посадас, столиці Місіонес, віддаль виносить 337 кілометрів.

(Закінчення буде)

З НАШИХ БУДНІВ

„ЗЕЛЕНА СТОРОНА"

З деяким запізненням, — як звичайно буває, — подали наші газети за київською „Літературною Україною" вістку, що в грудні минулого року померла українська поетеса, Валентина Ткаченко, на 50-му році життя. Та й ще подали, що покійна вчилася в Журналістичному училищі Київського університету, що крім лірики писала теж для дітей, а перша її збірка поезій, „Зелена сторона", вийшла в Києві, в 1940-му році.

„Без панегірика — вона вся лірика", — писав колись у Львові Федь Триндик про Наталю Лівицьку-Холодну... Без перебільшення це саме можна б сказати і про поетичну творчість Валентини Ткаченко. Ось заголовки дальших її книжок: „Дівоча лірика", „Побачення", „Осінь тільки починається", „Завжди люблю"... Пригадую собі цю першу збірочку 19-літньої заледве студентки-поетеси. Була це мініятюрна книжечка, в зелених або ж блакитних папітурках: якась збентежена берізка або розвіяна весняним вітром верба тужила на суперобкладинці... Для нас, галичан, це була перша, сказавши по-Сосюриному, „червона зима". В цю зиму, в січні 1940-го року, автора цих рядків вислано до Києва на річну республіканську конференцію молодих письменників, так би мовити, делегатом Львівського відділення СПУ (Спілки Письменників України).

Там і вперше я зустрів Валентину Ткаченко, яку всі кликали просто — „Валя". На конференції вона була наймолодша віком і старше за неї парубоцтво так і трактувало її, як „меншу сестру", попелюшку. З „парубків" уже тоді вирізнялися яскравими талантами: Михайло Стельмах, Григорій Тютюнник (його дразнили насмішливо „петлюрівцем"), і наш покійний Михайло Ситник, що приїхав аж до Чикаго по свою трагічну, передчасну смерть. Пригадую, одного дня Валя принесла до Клюбу Письменників при вул. Ворошилова свою першу „дитину" і сама була щаслива, як дитина чи пташина... Вона подарувала і мені свою „Зелену сторону", з теплою, романтичною присвятою, слів якої, на жаль, по стільки роках, не можу пригадати, а сама книжечка пропала під час другого „нашествія", в 1944 році. Щось там було сказано, в тій присвяті, про „блакитні кучері" і „весняний привіт з України", була й згадка про Львів, але в якому контексті — не пам'ятаю. Сцена цього „культурного обміну" між Києвом і Львовом могла б була навіть закінчитися ближчим затісненням контактів, якби не один „реалітет": коло Валі стояла військова асиста — її хлопець, Михайло Стельмах, в уніформі курсанта Червоної армії...

Вбився мені в тямку один момент тієї незабутньої зустрічі: коли Валя передала мені свою книжку, вона борденько й заклопотано сховала руку в підшитий вітром зарукавок, та все ж я вспів заприміти, що в неї, на руках, подерті рукавички, з яких „вилазили" наверх дрібні пальці... Якби не він, той Стельмах, я мабуть припав би був тоді устами до її пальців, щоб подякувати за весняний привіт з України серед червоної зими.

Ікер

В. Чапленко

ВСЕНАРОДНІ ВИБОРИ

(МАЙЖЕ З НАТУРИ)

(1)

Передвиборча агітація

Це було понад п'ятдесят років тому. Він тоді, 19-річний студент-першокурсник університету св. Володимира, як птах, який щойно випурхнув із батьківського гнізда, літав у дзвінкому повітрі української революції, замаяному жовто-блакиттям прапорів. От він як тільки захоче, здавалось йому, так і полетить з Володимирової гори чи з кручі Царського саду понад водною гладінню веселого весняного Дніпра або ще й вище — аж до золотих бань Михайлівського монастиря чи на вершок дзвіниці Софіївського собору. А чому б і ні? Воля ж бо, воля нарешті! А що так високо він полетіти все таки не міг, то замість того поліз разом із такими, як і він, молодими завзятцями, на пам'ятник Б о г д а н ові Хмельницькому та надів йому на шию хомута на знак протесту проти того, що той віддав Україну Москві у неволю, протест проти отієї ганебної назви „Царсь к и й сад"...

А як почалась агітація за вибори до Українських установчих зборів, що мали вирішити дальшу долю України, Юхима Ничипоренка бачили на всіх мітинґах, у всіх районах оновленої столиці України — на Хрещатику, на Печерську, на Куренівці тощо. Бачили його розмаяний на весняному вітрі хвилясто-кучерявий чуб, що ним він завзято стріпував, як, вилізши на якесь підвищення, починав говорити перед тисячами звернених до нього, жадібних почути нове, революційне слово очей, — стріпував, бо чомусь скидав свого студентського, з синьою околицею кашкета, як промовляв. Либонь, з пошани до вільних громадян, що від них залежало, яка мала бути влада на Україні, — їхня влада, народна.

А до того чуба він мав ще й очі молодого орла, карі, під чорними оксамитками брів та перший засів чорненьких же вусів на верхній губі. І до того чуба, до тих очей з бровами, до тих козацьких (хоч і в завідках) вусів, до того молодого чуда-дива тяглися оченята гімназіяльних та єпархіяльних старшоклясниць, — усякі оченята — чорні, як терночок, карі, як самої України краса, сині, як волошки в житі, блакитні, як то небо, — оченятка — чарівна заохота до діяльности для молодих птахів.

Та найкращі очі були в його Оксаночки, полісянки з такими очима, як плеса поліських озер. І дивилась вона тими очима на нього, як на Бога, слухала його патріотичні промови, як найкращу музику. А голос у нього був такий, що його й найдальші слухачі могли почути. Дзвінкий на високих реґістрах, з баритоновим забарвленням на низьких нотах, з співучою вимовою його рідної Полтавщини. І тим голосом він пояснював, що таке загальне, рівне, пряме й таємне голосування. Загальне — коли геть чисто всі, крім божевільних, могли брати участь у виборах. Рівне — коли голосували і багаті, й бідні. Пряме — коли виборці віддавали свої голоси безпосередньо за того, хто мав бути вибраний, без будь-яких посередніх інстанцій. Таємне — коли ніхто не мав права підслухати чи підглядати, за кого даний виборець голосує...

З Оксаною вони незабаром після того й побралися.

Гай-гай! Таки давненько усе те було. Було, та загуло. Уже ж і його Оксани давно не стало. Як постояла на початку 30-их років у черзі для передач, у січневі морози на вітрі під в'язницею, коли його заарештовано було в справі невідомої йому Спілки Визволення України, застудилась і, похворівши деякий час, умерла...

Тепер ішов він, Юхим Ничипоренко, уже професор П'ятигірського педагогічного інституту, також агітувати за вибори. Ішов з доручення „Місцевкому" їхньої Спілки працівників освіти, що хоч так хотіла віддячити рідній партії й такому ж рідному „радянському" урядові, цій єдності в двох іпостасях, за ті привілеї, що від них вона, Спілка, мала, такі привілеї, яких ніяка професійна спілка ніколи в капіталістичних країнах не мала і не могла мати. Правда, сам професор Юхим Ничипоренко відчував ці привілеї тільки тоді, як платив членську вкладку, — але, очевидячки, привілеї були.

Хоч яке невеселе було це доручення, але старенький професор і не подумав, щоб відмовитись від нього. Ба більше: можна було навіть подумати, бачивши вираз його обличчя тоді, коли йому давала це доручення голова „Місцевкому" активістка Кульпіна, що він уважає це доручення за честь для себе.

Ішов широкою низовою вулицею, що тяглася понад р. Підкумком до передмістя міста П'ятигірського — Червоної Слобідки, де мав пояснювати трудящим ту ж таки чотиричленну формулу („чотирихвістку" — жартували 1917 р.) загального, рівного, прямого, таємного голосування. Формула була та сама, що й тоді, коли він молодим птахом літав по Києву, а от зміст у ній був уже не такий чи, власне кажучи, вона вже була без того змісту, що за нього цілі покоління революціонерів у царській Росії ішли на Сибір, ба й на шибениці, в тому числі й брат В. Леніна — О. Ульянов. Немов би вона вистарила той зміст так, як і він, старий шкарбан. У всякому разі він ішов на цю передвиборну аґітацію, всупереч тому виразові ентузіязму, що був на його обличчі під час розмови з товаришкою Кульпіною, не можна сказати, щоб дуже радо чи охоче. Та й виступати він мав на якихось там куткових зборах.

Іти було важко. Це ж була мокра осінь, і вулицю геть чисто розквасили безугавні дощі, а колеса та людські ноги розмісили її у величезний заміс. Отож він і йшов, ледве-ледве перемагаючи старими ногами буруни невилазної багнюки. Ішов нога за ногою — одну витягне, друга застряне. Та ще й узуття мав таке, що ледве трималося на ногах. Та воно б таки й не трималося, якби він не поприв'язував був калош мотузками. Хоч проминули вже котрісь там з черги роковини Великої Жовтневої etc... ба більше: хоч у їхньому місті була — подейкували — якась засекречена фабрика взуття, але місцеві громадяни ніколи її виробів не бачили і мусіли латати та перелатувати те, що десь колись придбали були.

У професора Юхима Ничипоренка теж були такі латані-перелатані черевики, а їх рятували тільки замотузовані, обліплені важкою калюкою калоші.

Еге, нелегко було старому в такому взутті чалапати. Та вже й не дуже видно було, де треба ступати тією чи тією ногою, щоб не так глибоко застрявати. І старі очі не дуже вже навіть крізь окуляри добачали, як треба було обминати масні плями калюж, що ще трохи лисніли від якихось там решток денного світла. Сонце ж уже сховалося за гори, а гора Машук, що до неї тулилося це невеличке місто, похмурим привидом зводилася мало не до половини неба, затемнюючи будівлі й вулиці.

(Далі буде)

Окружна Рада СУА Рочестерської Округи в поклоні поетесі Українського Відродження — Лесі Українці

Здається немає такої закутини на світі, де живуть українці, щоб не відзначали в 1971 р. сотих роковин, від дня народження полум'яної поетеси українського національного визволення, Лесі Українки.

Українське жіноцтво зорганізоване в рядах Союзу Українок Америки в окрузі Рочестеру, що складається з Відділів ч: 6, 46, 47 в Рочестері; 49, 97 в Боффало; 57 в Ютиці; 68, 85 в Сиракюзах; 9 в Бінгемтоні; 19 в Амстердамі; 34 в Коговзі; 99 у Вотерліві, Н. Й., вирішило відзначити цей ювілей святочним концертом у Рочестері, Ню Йорк, що відбудеться в неділю, 28-го лютого 1971 р. в гарній і просторій залі.

Члени Окружної Ради подбали, щоб намічена імпреза була на високому мистецькому рівні, щоб надати святові відповідної врочистості й достойності. Заходами ділового комітету заанґажовано щонайкращі мистецькі сили для виконання поодиноких точок програми.

Мелодекламація, „Сім Струн" Л. Українки, у виконанні дочок членок Відділів СУА в Рочестері; жіночий хор з Боффало під мистецьким керівництвом Юрія Лаврівського, відомий цілій Америці, як один з кращих хорів, з великим репертуаром пісень; артистка українських театрів Ірина Лаврівська підготовляє „Іфігенію в Тавриді", що її виконають дочки членок СУА з Боффало,: мистецьке оформлення сцени, артиста-маляра Маріяна Борачка з Боффало.

Промову на концерті виголосить містоголова Окружної Ради Марія Крамарчук з Рочестеру, Н. Й. Атракція святочного концерту-це гостинний виступ нашої славної артистки й співачки оперових сцен Північної і Південної Америки й Европи, Галини Андреадіс з Ню Йорку. Галина Андреадіс, мецо-сопрано, це гордість нашого музичного світу. Фортепіяновий супровід: Анна Сорохтей, Яра Семанюк.

Якщо слідкувати за точками програми і її виконавцями, то варто, щоб якнайбільше українського громадянства з Рочестеру і околиці взяли участь в цій імпозантній імпрезі й, таким чином дали доказ зрозуміння праці українського жіноцтва, звеличуючи пам'ять великої, світової слави поетеси.

А. С.

Панахида по св. п. С. Петлюрі

В 45-ту річницю підступного вбивства в Парижі голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народної Республіки, св. п. Симона Петлюри в українській православній церкві св. Вознесенія в Меплевуд, Н. Дж., 30-го травня 1971 р. відбулася урочиста панахида.

Перед відправленням панахиди, настоятель церкви св. Вознесенія о. С. Гаюк в своєму слові насвітлив постать св. п. С. Петлюри, національного героя, який боровся і загинув за кращу долю свого українського народу.

На панахиді були члени комбатантських організацій — І Укр. Див. УНА, молодеча організація ОДУМ із своїми прапорами та представники різних організацій.

На Службі Божій і на панахиді був присутній, один із старших членів Українського Уряду — УНР — був. прем'єр-міністер УНР 92-х літній проф. Борис. М. Мартос. Настоятель церкви о. д-р С. Гаюк особисто привітав дорогого гостя проф. Б. Мартоса, вручивши йому проскуру і побажавши успіху в житті й многих літ. Представники Товариства Прихильників Української Народньої Республіки, на замовлення якого була відправлена панахида, при вході до церкви пришпилювали жетони з образком св. п. С. Петлюри, дохід з них призначений на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі.

К. Степовий

Голова УНРади Я. Маковецький...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жавного Центру Української Народньої Республіки"... „до часу поновного розгляду цієї справи і відповідної щодо неї постанови наступної сесії УНРади".

„Виходячи із заложення, що завданням ДЦ УНР і УНРади є поширювати консолідацію, а не її звужувати, стоячи на становищі ОУН, що в Державному Центрі можуть і повинні бути заступлені всі політичні тенденції, що в ньому є місце для опозиції, бож це Державний Центр, а не об'єднання однодумців, — Голова УНРади, Я. Маковецький, пропонував цю пропозицію зняти з порядку нарад і не давати її на голосування, не проконсультувавши прилюдної опінії. Для консультації він пропонував негайне приміння пар. 13а Тимчасового Закону, що передбачає засягнення думки наукових та громадських централь.

„У довгій дискусії, в якій перед вів не внескодавець і не представники Фракцій УНРади, а президент УНР в екзилі, М. Лівицький, більшість підтримувала внесок і його аргументацію інж. Лучишина, а внескодавець і Президент УНР домагалися ставити пропозицію ухвали під голосування. Голова УНРади відмовився від провадження голосування, вважаючи його незаконним. Тоді ведення засідання перебрав інж. Лучишин і він провів голосування.

„Проти ухвали про завішення ОУНз голосував лише Я. Маковецький і ухвалу прийнято. Тоді Голова УНРади склав димісію".

Готується до друку збірка новель Василя Софронова-Левицького

Вінніпеґ. — У відповідь на висловлену у „Свободі" літературознавцем Юрієм Клиновим суґестію, щоб видати окремою збіркою новелі відомого українського прозаїка і публіциста Василя Софронова - Левицького, автора репортажу „Кланялись Вам три України", видавництво „Новий Шлях" вирішило видати їх п. н. „Липнева отрута", щоб уможливити сучасній читацькій громаді ознайомлення з творчістю цього письменника. Ідучи по лінії висловленої Ю. Клиновим суґестії — сказано в повідомленні про плян видати новелі В. Софронова-Левицького і базуючись на прихильних оцінках літературних творів цього автора, виданих у двадцятих і тридцятих роках у Львові — „Під сміх війни" (1921), „Во війна війна війною" (1922), „Грішник" (1927) і „Липнева отрута" (1934) — книжкове видавництво „Новий Шлях" розписало передплату на нове збірне видання цих друкованих новель та нарисів, як також досі неопублікованих. Книжка новель і нарисів В. Софронова - Левицького п. н. „Липнева отрута" матиме около 250 ст. друку на доброму папері і в кольоровій обкладинці. У передплаті книжка коштуватиме всього 4 дол., а в пізнішому книгарському продажу 5 долярів або й більше. Замовлення разом з чеком або поштовим переказом В-во просить надсилати на адресу: "Novy Shliakh", P.O. Box 165, St. D., Toronto 9,, Ont. Canada.

Канадійський уряд плянує заборонити рекляму цигарок

Оттава. — Представник канадійського уряду 10 червня вніс законопроєкт в Палаті Громад, згідно з яким з 1-им січня 1972 року не вільно буде в радіо, телевізії, часописах і журналах вміщувати оголошення про цигарки. ЗСА мають заборону телевізійних і радіових реклям цигарок від 2-го січня цього року, а у Великій Британії подібна заборона діє від 1965 року. Канадійський закон не буде відноситися до чужих часописів і журналів, які можна буде продавати в Канаді, хоч вони матимуть рекляму цигарок, тютюну чи сигар. Законопроєкт, внесений представником уряду, уповажнює уряд встановлювати висоту нікотини і баґи в окремих родах цигарок, і ця висота мусить бути надрукована на пачках із цигарками. Законопроєкт заборонятиме проголошувати різні премії, як це було досі, на що, як повідомив тютюновий промисл, в 1970-му році видано аж 7.5 мільйона долярів, зі всіх 24.3 мільйони долярів виданих на рекляму. На пачках із цигарками мусить бути перестoрога: „Увага: небезпека для здоров'я збільшується зі збільшеним куренням. Не вдихай диму!" Законопроєкт вніс міністер народного здоров'я і соціяльної безпеки Джан С. Монро.

Рокефеллер називає посадника Ліндзі „невідповідальним за свої слова"

Ню Йорк. — В готелі Ню Йорк Гілтон відбулося прийприйняття Стейтового Республіканського Комітету, на якому промовляв губернатор Нелсон Рокефеллер, і на якому не було нюйоркського посадника Джана Ліндзі, хоч він формально зараховується до республіканців. Недавно Ліндзі гостро критикував Рокефеллера за те, що він не дав Ню Йоркові такої допомоги, якої потребує це місто. Рокефеллер, промовляючи на прийнятті, відповідав Ліндзі на його критику, і сказав, на пресовій конференції, що посадник емоційно зворушений і невідповідальний за свої слова. „Це бідна людина, знаходиться під тиском обставин", — казав губернатор. Рокефеллер хвалив останню сесію стейтової Леґіслятури, яка працювала „змістовно і дбайливо, та осягнула конструктивні рішення, без жадних мстивих цілей, як дехто думає". Рокефеллер казав, що він співчуває посадникові Ліндзі, який діє під сильним емоційним тиском подій.

Літній Курс у Менор Джуніор Коледжі

Дженкінтавн, Па. — Від 26 червня до 30 липня включно триватиме у Менор Джуніор Коледжі Літній Курс, на який можуть вписуватися студенти з інших коледжів, дорослі громадяни, початкуючі студенти і студентки та випускники-середньошкільники. Закінчення Літнього Курсу дає три кредити за наступні виклади: Основи англійської, Видатні британські письменники, Вступ до соціології. Менор Джуніор Коледж це дворічна висока школа, під керівництвом українських католицьких Сестер Василіянок, президентом Коледжу є Веч. Мати Ольга. Адреса і телефон для зголошень на Літній Курс та за інформаціями про вступ для дворічного навчання:

Manor Junior College
Jenkintown, Pa. 19046
Тел.: (215) 885-2360

ПРЕМ'ЄР ДЕРЖАВИ СІНҐАПУР Лі Кван Ю сказав на пресовій конференції у Фінляндії, в Гельсінкі, що його уряд був змушений частково обмежити свободу преси. Це викликане тим, що деякі газети почали вихваляти комуністичний Китай і діставати від нього субсидії, а також тим, що в Сінґапурі з його двома мільйонами жителів є групи різних поглядів і там може дійти до заворушень, коли не збалянсовувати сил. Прем'єр Сінґапуру сказав також, що в його країні свободу преси доводиться підпорядковувати особливим вимогам безпеки.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОУП В ЗСА

Дітройт, Миш. — Дня 30-го травня 1971 р. відбулися тут Загальні Збори Об'єднання Українських Педагогів ЗСА. На збори прибули делегати Тов. „Учительських Громад" з Чикаґо, Клівленду та інших осередків. Це було закінчення зборів, перша частина відбулася при кінці 1970-го р. На цих зборах вибрано Головну Управу ОУП в такому складі. Іван Білоус — голова, Юлія Назаревич і Маріян Дуб — заступники, Пилип Гайда — секретар, Олена Лісківська — касир, Мирослав Семчишин — англомовний секретар і пресовий референт, Евгенія Митла — організаційний референт, Люба Маркевич — референтка англомовних клас, Василь Стефанюк — референт молодих учителів, Мирон Куропась, Емілія Волинник і Фалина Любінецька — члени управи. Контрольна Комісія — — Іван Боднарук, Микола Губчак і Василь Іванчук. Громадський Суд — Наталія Лозинська, Петро Стасів і Василь Білинський.

На збори прибув голова Шкільної Ради - УККА, д-р Едвард Жарський, який поза формальним привітом виголосив коротку доповідь про справи, що в'яжуться з вихованням і навчанням нашої молоді не тільки в Школах Українознавства, але й в молодечих організаціях. Підкреслив відповідальну працю учителів, директорів шкіл, інспекторів і виховників. Опісля над цими справами вив'язалася широка дискусія. В дискусії говорено про організування молодих учителів у Відділи „Учительських Громад", про фонди для Головної Управи, про шкільні підручники, програми навчання, про, сьогодні дуже важливу справу, а саме англомовних учнів в наших школах. Обговорено багато інших справ.

Постановлено також, що ОУП має бути не тільки професійною організацією, але має брати активну участь у громадському житті. Згідно з нашим статутом, осідком Головної Управи на дворічну каденцію, стає місто Дітройт.

І. Б.

Міннеаполіс - Ст. Пол вшанували пам'ять Оксани Лятуринської

21-го лютого 1971 р. Літературно - мистецький Клюб вшанував пам'ять покійної поетеси й мисткині Оксани Лятуринської.

В програмі літературного вечора були поезії, пісні до її слів та спеціяльна композиція Василя Шутя з Чикаґо п. з. „Козака несуть" основана на мотивах народної пісні. Деклямували пані: Филимонович, Остапчук, Колісниченко і Оксанка Правдюк.

Багато зацікавлення життям і творчістю Лятуринської внесли відчити панів: О. Костюк, О. Соловей та М. Михалевич про Лятуринську Пісні - поезії в музичному оформленні В. Шутя і Пащенка співала Оксана Бринь під фортепіяновий супровід Кіри Цареградської.

Заходом Клюбу була рівночасно улаштована виставка мистецьких праць О. Лятуринської. Були два більші портрети Ів. Франка, Тараса Шевченка, Василя Стефаника, Лесі Українки, князів, гетьманів, чільних мужів і інші. Було пару світлин скульптурних праць Лятуринської, голоси критики, некрологи і т. д.

Багато цікавого розказала Оксана Соловей щира подруга О. Лятуринської, яка студіює і опрацьовує архів О. Лятуринської. Тему про творчість Лятуринської опрацьовує і д-р Данилюк, який як лікар щиро піклувався нею.

Ціла наша громада в Міннеаполісі відчуває велику втрату поетеси. Вона все ще мріяла про поворот додому, бо там жде праця, бо вона цього не скінчила, того не перевидала...

Василь Пікуляк

„ПРИХИЛЬНИКИ МИРУ" В КИЄВІ

„300 прихильників миру" із Східньої і з Західньої Німеччини прибули потягом до Києва й провели там два дні. „Вони знайомилися з архітектурними й історичними пам'ятками Києва, оглянули його новобудови, завод верстатів-автоматів..." писала „Радянська Україна" з 2-го червня. „У жовтневому палаці учасники Поїзду Миру зустрілися з представниками громадськости столиці України, заступником голови республіканського Комітету захисту миру письменником Натаном Рибаком". „Тепло зустрінуті присутніми виступили учасники Поїзду Миру: священик з Федеральної Республіки Німеччини Гайнц Горн" та ін.

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ у США

запрошує Сестрицтва та все Українське Громадянство на

ПАНАХИДУ

Незабутньої Голови

св. п. ЛЮДМИЛИ ІВЧЕНКО-КОВАЛЕНКО

що відбудеться в другу річницю її смерти,

НА ЇЇ МОГИЛІ

в неділю, 13-го червня 1971 року

по закінченні урочистостей посвячення Хреста-Пам'ятника на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ГОЛОВНА УПРАВА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 2-го червня 1971 року відійшла від нас у Вічність

бл. п. МАРТА МІЛЯН

проживши 80 р.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 5-го червня 1971 р. з похоронного заведення Литвин і Литвин до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., відтак на цвинтар Hollywood в Юньйон, Н. Дж.

Зі смутком —

ВАСИЛЬ ТКАЧ
Ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в середу, 2-го червня ц. р., прийнявши Найсвятіші Тайни, ненадійно відійшов у Вічність на 68-му році свого трудолюбивого життя

інж. АНДРІЙ РОМАН ФАЙҐЕЛЬ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5-го червня ц. р. у Свято-Миколаївській Церкві в Торонті. Поховано Покійного на цвинтарі Парк Лови у Торонті.

Замість квітів на могилу Покійного, прохаємо складати пожертви на Пластовий Виправильний Фонд ім. Засновника Пласту, сл. п. д-ра Олександра Тисовського у Пластовій Кооперативі „Плай" у Торонті (Ply Ltd., 768 Queen St. West, Toronto 3, Ont., Canada, або пересилати поштою до Головної Пластової Булави на адресу: Plast-HPB, 362 Bathurst St., Toronto 2 B, Ont., Canada.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку:

КСЕНЯ, ЮРКО і РОМАН — діти
та РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Приятелями, Односельчанами і Знайомими, що по тяжкій недузі відійшов у Вічність

бл. п. ФРАНКО ЛЬОРХ

нар. 29-го жовтня 1895 р. в Сеневідську Вижнім, повіт Стрий, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 12-го червня 1971 р. з похоронного заведення Петра Яреми в Ню Йорку о год. 9-ій ранку, до церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, а звідтам на цвинтар Holy Cross, North Arlington, N. J.

В глибокому смутку залишились:

сини: СТЕФАН, ДАНИЛО
і синова ХРИСТИНА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. КАТРІ ҐІЛЬ

складаємо 30.00 долярів

на УВАН

Ірина й Іван ЖУКОВСЬКІ
і Роман КОБРИН

ПОДЯКА

Дня 12 квітня 1971 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж., несподівано скінчився життьовий шлях нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БРАТА, СТРИЙКА, ШВАГРА, ВУЙКА

бл. п. РОМАНА КАЧМАРСЬКОГО

Зазнавши велику втрату і горе, складаємо цією дорогою нашу щиросердечну подяку Всім, які прийшли з словами поради, потіхи та співчуття. З глибини серця найщирішу подяку висловлюємо Всечесному Отцеві Зеновієві Бачинському за останнє Єлеопомазання, за відправи похоронних обрядів, та прощальне слово в церкві.

З глибини душі подяка п. дир. М. Коцеві, який так жертвенно зайнявся всецілo полагодженням всіх справ зв'язаних з похороном, та з великим співчуттям попрощав Покійного — як людину діла і відданости ідеям в останню Його путь.

Глибока подяка за теплі і сердечні слова прощання під час похоронних відправ і тризни: д-рові Е. Котикові — від УККА; д-рові І. Козакові — від Об'єднання кол. Політв'язнів Берези Картузької; д-рові І. Ярошеві — від Політичних В'язнів; інж. І. Кравчукові за прощальне слово над свіжою могилою, В. Харченкові від Пластової Станиці в Джерзі Сіті, малим пластунам, які держали стійку при домовині, ред. В. Пасічникові — від Т-ва за Патріярхальний Устрій, пані Н. Кух — від 71 Відділу СУА в Джерзі Сіті, маестрові М. Морозові — дорогому Приятелеві Покійного, який прощав бл. п. Романа від себе і зеленого Ґантеру — клаптика України на чужині, яким так дуже Покійний дорожив, п. В. Гусарові, який найкраще підчеркнув вдачу по бл. п. Романові — як людину незламну духом і кришталеву характером.

Щиросердечна подяка: диригентові мґр. О. Стецурі та хористам, які своїм співом звеличали пам'ять бл. п. Романа і Тим Усім, що склали пожертви на фонд „Церква в Потребі". Листа ч. 1 — 565 дол. і листа ч. 2 — 342 дол. Дякую п. Олі й Орестові Крижанівським за дар на „Церкву в Потребі", за пожертви на Служби Божі, вінки, співчуття листовні і телефонічні, за поміщення посмертної згадки від УККА, від Т-ва за Патріярхальний Устрій в Джерзі Сіті, на Допомогову Акцію через ЗУАДК від панства О. Ю. Демченко, від Управи Об'єднання кол. Політв'язнів Берези Картузької, від 71 Відділу СУА і від Пластприяту в Джерзі Сіті.

Дякуємо Приятелям, Друзям за участь в похоронах. ВП. панам В. Кобзар — з Ґантеру, мґр. Я. Козиарському з Рочестеру та п. Марії і Ярині Турко з Бостону, які прибули на похорон. За грудку рідної землі щиро дякую ВП. панам: М. Сухович і п. Є. Харченко.

Щиросердечно дякую 71 Відд. СУА і Пластприятові в Джерзі Сіті, які зайнялись улаштуванням тризни та всім ВП. Паням, як рівнож і моїй Швагерці, які посвятили свій час і труд та причинились до її збагачення.

Якщо не вимінила когось через забуття, прошу вибачення.

Хай Господь Милосердний винагородить Усіх Вас своєю ласкою за Ваше добре серце.

ІРИНА — дружина
БРАТИ з РОДИНАМИ

Новий Відділ Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦеркви

Заходами Крайової Управи Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви в ЗСА й при допомозі о. пароха Ярослава Шуста, 14-го лютого ц. р. відбулись збори мирян у Бриджпорті, Конн. Збори мирян відкрив молитвою о. парох Ярослав Шуст, привітав присутніх і представив доповідача Миколу Галіва, організаційного реф. Голов. Управи Тов. за Патріярхальний Устрій УКЦеркви.

Під час зборів Микола Галів виголосив доповідь на тему „Сучасні проблеми УКЦеркви. Доповідач з'ясував ситуацію, Церкви. В ретроспективній формі представив церковні питання, як вони поставали і розвивались в минулому. Робив паралелі й порівнання з іншими римокатолицькими церквами і католицькими церквами східнього обряду. Вказав на мачушине трактування нашої Церкви Ватиканом, а з другої сторони підкреслив, що українські миряни не повинні шукати своїх ворогів у Москві, Варшаві й інших країнах, бо їхня постава ясна відносно наших змагань. Нам в першу чергу треба в праці за закріплення Помісности УКЦеркви з патріярхальним устроєм, звертатись до наших священиків і Владик. Домагатись, щоби наші Владики сказали слово правди своїм вірним, щоб вони шанували свої власні підписи й виконували свої власні постанови, які вони зробили на Синоді в Римі в 1969 р.

Виходячи з постанов і рішень ІІ-го Ватиканського Вселенського Собору наголосив ролю мирян, яка не обмежується тільки до складання пожертв і вислухання недільних Служб Божих. Роля Мирян в Церкві є співвирішальна. Церква не може існувати без священиків і ієрархії. Мусить існувати взаємна співпраця.

Окремо було підкреслено, що наша Церква в діяспорі знаходиться в дуже критичній ситуації. Наші Владики не повинуються і не шанують свого авторитету, яким є Верховний Архиєпископ Блаженніший Кир Йосиф Сліпий. До речі титул Верховний Архиєпископ, яким наділено Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого рівняється патріярхові, за виїмком того, що він не носить того титулу. Кир Йосиф Сліпий являється головою УКЦеркви у діяспорі. Чому того факту не респектують наші Владики? Вони довжні вірним вияснення на різні церковні питання, включно з тим, щоб виразно й недвозначно сказали нам, хто є головою УКЦеркви? Східня Конґреґація, чи Блаженніший Йосиф Сліпий.

Після доповіді відбулась дискусія. Присутні ставили цілий ряд запитань, на які доповідач давав повновичерпні відповіді. Збори прийняли резолюції і вибрали Управу Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви.

Отець Ярослав Шуст проводив зборами, подяку в а в присутнім за участь і на закінчення провів молитву.

В. С.

ВИСТАВКА САМОЦВІТІВ

У Києві відкрилась „Виставка українських самоцвітів" і художніх виробів із них. Виставка відбувається в Геологічному музеї АН УССР. Показані, крім дорогоцінних каменів, також різнокольорові кварцити з Волині, різні вироби з бурштину, який назвала „Культура і Життя" з 6-го червня по-російському — „з янтаря", знайденого поблизу Києва; чимало цінних каменів знайдено в Криму.

У ЛІСАХ НА БУКОВИНІ

Місцеві природознавці підрахували приблизну кількість різного звіря в лісах Буковини. „Радянська Україна" з 6-го червня подала таку статистику: „Виявлено понад 700 благородних оленів, близько 2 000 вепрів, багато косуль, зайців, куниць, борсуків, ведмедів. Добре прижилися завезені з Кавказу зубри. Швидко розмножуються фазани (пави).

СПОРТ

Редагує В.Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Тенісові першості СУАСТ-Схід відбудуться в суботу і неділю, 12-го і 13-го червня 1971 р., на відпочинковій оселі УНСоюзу „Союзівці" в Кергонксоні, Н. Й. Ці першості Сходу в конкуренціях: чоловіків за мандрівну чашу Романа Слободяна, жінок, сеньйорів і юнаків влаштовує Карпатський Лещетарський Клюб з Ню Йорку в програмі дводенної Весняної Зустрічі КЛК і ТУІА. Початок цих першостей визначено на суботу, годину 9-ту ранком.

В програму Весняної Зустрічі входять теж міжвідділові спортові змагання відділів ТУІА, спільна вечеря і забава в суботу вечором, та Богослуження, фінали тенісових змагань і спільний обід в неділю.

Індивідуальні шахові першості УСЦАК 1971 р. відбудуться в суботу і неділю, 19-го і 20-го червня 1971 р. на відпочинковій оселі УРСоюзу „Верховина" у Глен Спей, Н. Й. Господарем цих першостей є УАСТ „Чорноморська Січ" з Нюарку, а їх провідником ланковий шахів УСЦАК інж. Лев Блонарович.

Зголошення до участі враз із вписовим по $ 12.50 від кожного дорослого шахіста та по $ 10.00 від юнака до 18-го року життя приймає ланковий на адресу:

Mr. L. Blonarowych
2220 Chalfont Drive, 21
Richmond, Va. 23224
Телефон: (703) 232-3381.

Футбольні першості УСЦАК дружин юнаків відбудуться в суботу і неділю, 26-го і 27-го червня 1971 р. на сумівській оселі „Хортиця" у Гантінґтон, Огайо, 50 миль на південний захід від Клівленду.

Участь в турнірі можуть взяти всі українські клюби, які є членами УСЦАК. Змагунами юнацьких дружин можуть бути футболісти у віці до 18-го року життя, при чому допускається не більше двох старших юнаків до 20-го року життя.

Зголошення до участи разом із вписовим $ 15.00 за дружину та по по 50 центів від кожного змагуна приймає господар цих першостей УАСК „Львів" на адресу:

UASC "Lviv"
2255 W. 14th Street
Cleveland, Ohio 44113
не пізнійше 12-го червня.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 13-го ЧЕРВНЯ 1971 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Від. в 2-ій по пол. в Укр. Ам. Клюбі, 292 Гадсон Авеню. — Марія Філяс, предс., Марія Ковальчук, секрет., Катерина Ярославська, касир.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin Street. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — С. Филик, фін. секр.